

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.914/2017/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Surányi Kata ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a **(tanácsos neve)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2017. május 24. napján kelt 7.P.22.709/2016/35. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, és az államnak járó elsőfokú eljárási illeték összegét 10.270,- (Tízezer-kettőszázhetven) forintba leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 21.480,- (Huszonegyezer-négyszáznyolcvan) forint másodfokú eljárási költséget és az államnak – külön felhívásra – 27.300,- (Huszonhétézer-háromszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A NAV ... Megyei Osztály Vizsgálati Osztálya 2016. július 5-én gyanúsítottként hallgatta meg a felperest.

A megalapozott gyanú közlése ellen a felperes panaszt jelentett be, amit a **(város neve)**-i Járási és Nyomozó Ügyészség 2016. július 19-én kelt B..../28-I. számon elutasított. Indokolásában kitért arra, hogy a nyomozás adatai szerint a felperes megalapozottan gyanúsítható a terhére rótt cselekmény elkövetésével. A Be. 179. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozva kifejtette, ha a rendelkezésre álló adatok alapján meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, a nyomozó hatóság a gyanúsítottat kihallgatja. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes gyanúsítottkénti felelősségre vonására megalapozottan és törvényesen került sor, védekezésének tisztázása a nyomozás további feladata.

A nyomozás során – 2016. augusztus 5-én – a felperes elfogultságra alapított kizárási kérelmet nyújtott be a nyomozás felügyeletét ellátó **(város neve)**-i Járási és Nyomozó Ügyészség ellen. Álláspontja szerint nem tisztességes eljárás folyik vele szemben, az eljáró ügyészség az irányadó jogszabályokat nem tartja be.

A ... Megyei Főügyészség 2016. augusztus 25-én kelt B..../11. számú határozatával a kizárási kérelmet, mint alaptalant elutasította. Indokolásában a gyanúsított felperes nevét **téves keresztnévvel** tüntette fel.

A felperes augusztus 30-i kijavítás iránti kérelmére a ... Megyei Főügyészség 14. számú határozatával 11. sorszámú döntésének indokolását a felperes nevére vonatkozóan augusztus 31-én kijavította.

A felperes módosított keresetében 341.000,- forint tőke és járulékai, valamint 134.670,- forint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest ügyészségi jogkörben okozott kár megtérítése címén. A Ptk. 6:548. §-a és 6:549. §-ára hivatkozással előadta, a B.... számú ügyben eljáró ügyészség 11. számú határozatának indokolásában a nevét tévesen tüntette fel, emiatt kijavítás iránti kérelmet kellett előterjesztenie, melyből eredően a keresetben érvényesített kára keletkezett.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A névelírás tényét nem vitatta, ugyanakkor hangsúlyozta, azt egy napon belül az eljáró ügyészségi szerv kijavította, így a felperest sérelem nem érte. Önmagában a névelírás egyébként sem alapozhat meg kártérítési felelősséget. Egyebekben vitatta azt is, hogy a névelírással összefüggésben a kijavítás iránti kérelem előterjesztése a keresetben érvényesített kárt eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rámutatott, a jogvitát a Ptk. 6:519. § (1) bekezdése, a 6:548. § (1) bekezdése és a 6:549. § (1) bekezdése alapján kell megítélni. Megállapította, hogy a perben sérelmezett határozatban szereplő névmegjelölést nyilvánvaló tévedés, elírás okozta. Az ilyen tévedés kiküszöbölésére a polgári ügyekben a polgári eljárásjog, büntető ügyekben a büntetőeljárás biztosít lehetőséget, ahogy a Be. 169. § (5) bekezdése alapján rendelkezett is a ... Megyei Főügyészség az elírást tartalmazó határozat kijavításáról. Ezen túl részletesen kitért az egyes kárigények értékelésére leszögezve, hogy azok felmerülése nem áll okozati összefüggésben a kifogásolt határozatban foglalt névelírás iránti kijavítási kérelem előterjesztésével.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsősorban annak megváltoztatása és a kereset szerinti döntés meghozatala, másodsorban részbeni megváltoztatása és az elsőfokú eljárási illeték, valamint perköltség mérséklése érdekében. Hangsúlyozta, nemcsak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozhatja meg az alperes felelősségét, hanem bármilyen tevékenység vagy mulasztás, ha az kimutatható és igazolható kárt okoz. Változatlanul állította, hogy a kijavítás iránti kérelem számára a keresetben érvényesített költséget okozta, melynek megtérítésére alappal igényt tarthat, mert fennáll a bekövetkezett kár és az alperesi mulasztás között az okozati összefüggés.

Másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán kifejtette, a fizetési meghagyásos eljárás megindításakor két részletben összesen 10.230,- forint eljárási díjat fizetett meg a közjegyzői kamara felé, mely a fizetendő 6 %-os peres eljárási illetékbe beszámítandó. Sérelmezte továbbá, hogy a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltaknál magasabb összegű munkadíjat állapított meg az alperes javára, amit sem az ügy bonyolultsága, sem pertartama nem indokol.

Egyebekben fellebbezése előterjesztését a Pp. 392. § (1) bekezdésére alapította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **kisebb részben alapos.**

A felperes keresetét ügyészségi jogkörben okozott kár megtérítésére alapította. Ügyészségi jogkörben okozott kárról akkor lehet szó, ha az az ügyészség feladatainak teljesítése körében megvalósult tevékenységgel vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezett. Az ilyen kár megtérítését igénylőnek azt kell – az általános szabályoknak megfelelően – bizonyítania, hogy az ügyészség jogellenes tevékenységével, vagy mulasztásával okozati összefüggésben kára keletkezett (Ptk. 6:519. §), továbbá fennállnak a Ptk. 6:549. § (1) bekezdésében rögzített speciális feltételek is a 6:548. § (1) bekezdésének alkalmazásával. A Ptk. 6:549. § (1) bekezdése az ügyészségi jogkörben okozott kár esetében is visszautal a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének szabályára (Ptk. 6:548. § (1) bekezdés), mely szerint a felelősség megállapításának konjunktív feltételei közül az egyik az, hogy a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható. Ez azt jelenti, hogy ha már az adott eljárás keretében orvosolható a károsult sérelme, akkor szükségtelen a kártérítési per megindítása. Amennyiben ezt az érintett annak ellenére megindítja, hogy sérelme a közigazgatási (ügyészségi, bírósági) eljárásban orvoslást nyert, keresete alaptalan.

A módosított kereset alapját az képezte, hogy az alperes szerve B.../11. számú határozatának indokolása a felperes keresztnevét tévesen rögzítette. A nyomozás során a felperes észlelte a sérelmezett határozat elírását, ezért kérte annak kijavítását, amit az alperes egy napon belül teljesített.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 169. § (5) bekezdése ad lehetőséget névcseré, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás esetén az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság határozatának kijavítására mind indítványra, mind hivatalból. Ha az elírást az észleli, akivel közölték a határozatot, maga is indítványozhatja a kijavítást és ha az ügyész ennek helyt ad, határozati formában dönt a kijavításról.

Polgári jogi szempontból elírás esetén a Ptk. 6:549. § (1) bekezdésében írt, a sérelem orvoslására alkalmas jogorvoslatnak a kijavítás minősül. Miután jelen esetben a felperes e jogorvoslati lehetőséget kimerítette és az eredményre vezetett, ezzel esetleges kára elhárításra került, emiatt keresete eleve alaptalan. Az alperes szerve a jogalkotó által az ilyen elírások esetére előírt eljárási rendet – ami egyben a sérelem orvoslásának eszköze is – maradéktalanul betartotta.

Fontosnak tartja ugyanakkor kiemelni az ítéletábra azt is, hogy még az egyéb feltételek megléte esetén is csak akkor lehet alapos az ügyészségi (bírósági, közigazgatási) jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény, ha az alapjául szolgáló jogszabálysértés kirívóan súlyos, vagyis csak a kirívóan okszerűtlen mérlegelés vagy a kirívóan súlyos jogértelmezési hiba eredményezheti a kárfelelősség szankcióját (hasonlóan: BDT 2014.1028., BH 2009.325.). A véletlen névelírás azonban nem tekinthető ilyennek, különös tekintettel arra, hogy a felperes neve a határozat többi részében helyesen szerepelt, csak keresztnevét tüntették fel tévesen egy ízben, azt is csupán az indokolásban és a téves megjelölés kizárt, hogy a számára bármilyen jogsérelmet okozott, hisz maga az elírás sem érintett a büntetőeljárás, illetőleg a tényállás szempontjából lényeges elemet.

Osztotta azonban az ítéletábra a fellebbezés érvelését az illeték mértékére vonatkozóan.

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (Fmh. tv.) 42-45. §-ai szerint a fizetési meghagyásos eljárásért a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére a törvényben megállapított díjat (eljárási díjat) kell fizetni. A fizetési meghagyásos eljárás perré alakulása esetén a peres eljárás illetékébe az eljárási díj összegét be kell számítani.

Megállapítható, hogy a felperes 10.230,- forint eljárási díjat a közjegyzői eljárás során megfizetett, így ez az ellentmondás folytán perré alakult eljárási illeték összegébe beszámít. A pertárgy értéke 341.000,- forint, az ehhez kapcsolódó elsőfokú eljárási illeték 20.500,- forint (1990. évi XCIII. tv.

(Itv.) 39. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés, 74/A. § (1) bekezdés). Ebbe a jogszabálynak megfelelően beszámítva a felperes által a közjegyzői eljárásban megfizetett eljárási díjat, 10.270,- forint fennmaradó elsőfokú eljárási illeték megfizetésére köteles.

Nem fogadta el ugyanakkor az ítéltábla a perköltség számítására vonatkozó felperesi álláspontot. Az alperes perköltsége kizárólag a csatolt utazási és útiköltség elszámoláson alapult, képviseleti munkadíjat egyáltalán nem tartalmazott, ezért ennek megtérítésére a pervesztes féltől a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján igényt tarthat.

Megjegyzi az ítéltábla, a felperes fellebbezésében tévesen hivatkozott a Pp. 392. § (1) bekezdésére. A jelen eljárás tárgya bírósági, ügyészségi jogkörben okozott kár megtérítése, így az ügy a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontja szerint törvényszéki hatáskörbe tartozik, ezért nem alkalmazhatók rá a Pp. kísértékű perekre vonatkozó – kizárólag járásbírói hatáskörbe tartozó ügyeket érintő – eljárási rendelkezései (Pp. 387. § (1) bekezdés).

A kifejtettkre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, az elsőfokú eljárási illetékre kiterjedően a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta.

A felperes fellebbezése kisebb részben vezetett eredményre, a per fő tárgyát érintően nem, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének viselésére a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet alapján, mely az igazolt útiköltségből és utazási költségből áll.

A fellebbezésben igényelt kártérítési összeg 8 %-ának megfelelő le nem rótt fellebbezési eljárási illeték (1990. évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdés) viselésére a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése szerint köteles, figyelemmel arra, hogy fellebbezése – annak fő tárgyát tekintetében – eredménytelennek bizonyult.

Szeged, 2018. április 23.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Béri András s.k.
táblabíró